

настільна
ГРА

БОНУС

ЗАХОДИМІ
ЗАВДАННЯ ДЛЯ
ТЕБЕ

Там, де ти не був...
Випуск 6 (61)

БОЛГАРІЯ

Незабутні пригоди в пошуках ГОЛОВНОГО

Щоб відкрити таємниці Дружболандії і стати її Вартовим, тобі знадобляться спеціальні КЛЮЧІ. Ось вони:

ДРУЖБОЛАНДІЯ -
прекрасна Небесна країна, у
якій панують добро та любов.

ТВОРЕЦЬ І ПРАВИТЕЛЬ
країни - Бог.

СТАРОДАВНЯ КНИГА -
це Біблія, у якій зберігаються
головні закони Дружболандії.

СЛІДИ
ДРУЖБОЛАНДІЇ -
це все добре й прекрас-
не на нашій планеті, що
нагадує нам про Небесну
країну.

ВАРТОВІ ДРУЖБОЛАНДІЇ -
люди, які шукають і зберігають у
своєму серці ці сліди.

Тишка, Михайлик і Марійка розгублено переглядалися. Уже півгодини вони безперестанку телефонували Яші, але їхній друг не відповідав на дзвінки.

– Дивно, – сказала Марійка, – ми ж домовлялися сьогодні навести лад у нашому Штабі Вартових.

– А річка? Ми збиралися потім поплавати, – підтримав сестру Михайлик.

– Не знаю, як ви, а ми з Бобошкою готові до далеких запливів, правда, песику?

– Гав-гав, – відповів кудлатий чорний ньюфаундленд.

Лежачи на підлозі, він тільки підвів голову, але потім знову поклав її на лапи. Бобошці було жарко.

– Може, Яша захворів? – захвилювався Тишка. – Я вчора запропонував йому на велосипедах покататися, а він відмовився. Такого ще не було!

– Давайте зайдемо до нього додому і про все дізнаємося, – вирішили друзі і всю дорогу думали, що ж могло трапитися з їхнім другом.

Двері їм відчинила Яшина мама.

– Ой, які гості до нас прийшли! – зраділа вона. – Вирішили допомогти Яші? Молодці! Йому ваша допомога дуже знадобиться. Проходьте, він у своїй кімнаті.

Увійшовши, діти побачили, що посеред кімнати, на килимі, із блокнотом у руках сидить Яша, а навколо всюди лежать фотографії. Волосся у хлопчика було скуйовдженим. Він виглядав водночас і розгубленим, і стурбованим.

– Привіт, – сказали друзі. – Чим це ти так зайнятий, що навіть на дзвінки не відповідаєш? І що це за фотографії?

– Вони дивні якісь, – Михайлик підняв найближчу фотографію, на якій був зображений стрункий офіцер із шаблею збоку. – Зараз так не одягаються і не фотографуються.

– Фотографії старовинні? Звідки вони в тебе? – запитав Тишка.

– Від дідуся, а йому вони дісталися від дідуся і прадідуся. Виявляється, у мене в роду

було три покоління фотографів! Дідусь Яків зберігав ці фотографії у великій скриньці з червоного дерева, яку теж зробив чи то мій прапра... чи то прапрапрадід. Дідусь Яків сказав, що доки він пам'ятає, хто на цих фотографіях, потрібно все записати. Ми займаємося цим уже два дні, але дідусю довелося ненадовго поїхати, а я хочу спробувати розкласти їх правильно, тільки поки що не розумію як. Мама хотіла допомогти, але вона зайнята.

– Тоді потрібно йти до моєї мами, вона ж працює в архіві і знає, що потрібно робити з документами. Тим паче зараз у неї відпустка.

– Чудова ідея! – схопився на ноги Яша. – Збирайте

всі фотографії в пакети і підемо до твоєї мами!

Олена Сергіївна, мама Тишки, зраділа і друзям, і фотографіям:

– Ой, Яшо, ти навіть не уявляєш, яке багатство зберігається у твоїй сім'ї! Історія декількох поколінь твого роду, зібрана у твоїх фотографіях, – це велика рідкість. Я допоможу тобі та твоєму дідусю скласти ваше родовідне дерево.

– Родовідне дерево? Що це таке? – здивувалися друзі.

– Уявіть, що в одній сім'ї живе декілька дітей, згодом у них з'являться свої сім'ї, а у їхніх дітей – свої.

Це наче від одного стовбура відходить багато-багато гілочок, тому істо-

рію сім'ї називають родовідним деревом.

– Адже в кожній сім'ї були предки, – сказав Тишка.

– Цілком правильно, якщо пошукати в архівах, можна простежити історію сім'ї протягом багатьох століть. Ось у Яшиних фотографіях і нотатках дуже багато інформації для такого пошуку. Спочатку розкладімо всі фотографії за роками, а потім...

Олена Сергіївна не встигла домовитися, оскільки задзвонив телефон, і вона вийшла поговорити на кухню. Проте незабаром повернулася й радісно повідомила:

– Телефонував дядько Петро. Його друг запрошує нас у гості до Болгарії! Друзі, ви не уявляєте, яка це гарна країна! У нас там теж є друзі, і ми можемо взяти участь у справжніх археологічних розкопках!

– Ура! Ура! Ура! – закричали Вартові. –

Наші

**ПРИГОДИ У
ПОШУКАХ ГОЛОВНОГО**
тривають!

Bulgaria БОЛГАРІЯ

Троянди

Мінеральні
води

Баницка

Вовк

Лисиця

Кургани

Пляжі

Храм
Олександра
Невського

СОФІЯ

Кучерявий
пелікан

Шопський
салат

Видра

Гори й
озера

Коровайка

Подушка
безпеки

Суп
«Таратор»

Розкопки

Косар

Їжа для
космонавтів

Трояндова
олія

Казарка

Болгарська
паличка

Електронний
годинник

● Мелник –
місто з однією
вулицею

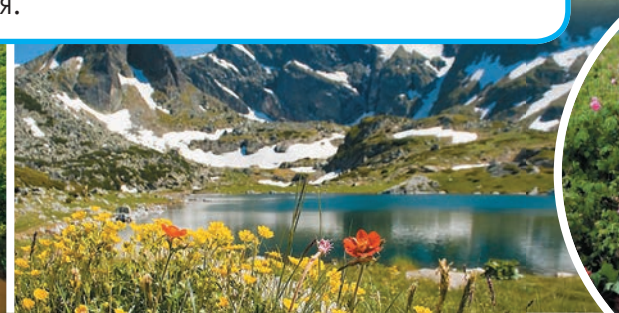

Понад 1500 років тому за річкою Дон на березі Чорного моря знаходилося незалежне й сильне царство – **ВЕЛИКА БОЛГАРІЯ**. Однак після смерті хана Курбата його сини порушили завіт батька жити в мирі та злагоді, почали боротися за владу і поділили землю між собою. Велика Болгарія перестала існувати. Один із синів хана, Аспарух, відвів частину племені болгарів на берег Дунаю, і 681 року тут з'явилася нова держава – Дунайська Болгарія, яка зараз називається просто Болгарія.

ЧУДОВА ВОДА

Болгарія – гарна й сонячна країна. Тут є і пляжі з золотим піском, і лісисті гори, і чисті озера, і море, і вкриті квітами пагорби, а також дуже багато джерел із цілющою водою.

У центрі курорту Хісар мінеральна вода б'є просто з фонтану і тече із кранів у багатьох готелях. На лікувальних курортах люди приймають ванни з теплою і гарячою цілющою водою з термальних джерел. Це допомагає їм поліпшити своє здоров'я.

ХОЧ МАЛЕ, ТА ЗАВЗЯТЕ!

Місто Мелник наче сховалося серед південних схилів гір Пірін, і зробити це зовсім не важко, адже воно дуже маленьке: єдиною головною вулицею можна пройти за декілька хвилин. Це стародавнє місто. Майже кожен будинок у ньому – пам'ятник архітектури, як цей Боярський будинок – найстаріший житловий будинок у Болгарії.

Найстаріший житловий будинок у Болгарії

ДОЛИНА ТРОЯНД

Наприкінці весни наближення до цієї долини підкаже не тільки навігатор, але й твій нюх, адже аромат від великої кількості квітучих трояндових кущів поширюється далеко навкруги! Троянди сюди привезли з Персії ще в XV столітті, відтоді трояндова олія з Болгарії відома в усьому світі. Пелюстки збирають зранку, щоб зберегти в них олію. З 3000 кг пелюсток отримують усього 1 кг трояндової олії, а коли збір урожаю закінчується, у Долині троянд проводять святковий фестиваль!

КОРИСНА БАКТЕРІЯ

Lactobacillus bulgaricus – це відома бактерія «болгарська паличка». Саме вона «перетворює» молоко на смачний і корисний йогурт. З давнини йогурт вважається одним із найулюбленіших продуктів болгар, і, на думку лікарів, саме тому серед них так багато довгожителів.

ПРОСТО І СМАЧНО!

Болгари їдять багато різних салатів, але найулюбленіший – шопський. Здавалося б, що простіше: наріж помідори, огірки, болгарський перець і цибулю, додай трохи оливкової олії і... Ні, ні, ніякої солі! Замість неї салат вкриває величезна біла шапка на тертої овечої бринзи, і від цього він стає надзвичайно смачним!

БУДИНОК-РАВЛИК

Величезний різнокольоровий равлик нікуди не полізе, тому що це п'ятиповерховий будинок. Бджілка на даху – димар, ріжки – нічні вогні та громовідвід, а під повіками сховані отвори для вентиляції.

Незвичайний оцей дім, але жити зручно в нім.

ДОБРИ Й ВИНАХІДЛИВИ

Прямо
чи праворуч?

Чи знаєш ти, що...

Болгари гарні зовні й внутрішньо. Особливо вони гарні, коли одягають яскраві й ошатні національні костюми.

Їхня внутрішня краса – це добрий та чуйний характер. Болгари завжди ввічливі та із задоволенням допомагають знайомим і незнайомим людям.

Однак, якщо не знати деяких національних особливостей цих людей, у розмові з ними ви можете заплутатися. Річ у тім, що, говорячи «ні», вони кивають головою, а якщо погоджуються й говорять «так», то хитають нею з боку в бік.

Ще веселішою може виявитися розмова з таксистом, тому що «їхати прямо» болгарською звучить «праворуч». Головне – не сердитися, а разом засміятися.

Вони люблять влаштовувати свята на природі, з різними конкурсами та призами, і, звісно, з великим та смачним частуванням, а вночі розпалюють вогнища та співають пісні.

Болгари вживають багато овочів і фруктів, а замість сметани та майонезу додають у більшість страв йогурт. Ось, наприклад, суп «Таратор», його готують зі свіжих огірків, протертих горіхів, часника та великої кількості зелені, а заливають усе йогуртом. Улітку такий супчик дуже освіжає!

Джон
Атанасов

Болгарин Джон Атанасов розробив і почав збирати перший електронний комп'ютер ще 1939 року. Роботу закінчити не вдалося, але ідеї були правильними, тому Джона вважають одним із творців ЕОМ – «прабабусі» сучасних комп'ютерів, ноутбуків, планшетів та інших гаджетів.

«Прабабуса»
сучасних
комп'ютерів

Мало хто знає, що...

Це Pulsar – перший у світі цифровий годинник, де час показують не стрілки, а цифри. Зараз ними нікого не здивуєш, але коли вони з'явилися 1971 року, то коштували неймовірно дорого. До речі, їх винайшов теж болгарин Петро Петров.

Болгари – дуже винахідливий народ. Чому? Тому що вони люблять придумувати різне приладдя і винайшли багато потрібних і корисних речей, якими користуються в усьому світі!

Болгарія була третьою країною у світі, де розробили й почали виготовляти їжу для космонавтів.

«Въздушна възглавница» – повітряна подушка безпеки, яка захищає пасажирів під час аварії. Вона з'явилася на початку минулого століття, і створив її теж болгарин – Асен Йорданов.

Минулого року двоє молодих болгар винайшли новий зарядний пристрій «Чарджест». Він невеликий, переносний і може одночасно заряджати п'ять електричних приладів. Дуже зручно, чи не так?

«Заповядайте при нас отново!» –
кажуть болгари на прощання. –
«Приїжджайте до нас znovu!»

РОЗКОПУВАЧІ ІСТОРІЇ

Археологи постійно щось копають, але не просто так: вони розкопують історію. У Болгарії багата історія, яка не може не зацікавити археологів.

Мама говорить, що Болгарія займає третє місце в Європі, після Італії та Греції, за кількістю археологічних знахідок. Самі болгари жартують, що бути будівельником у них дуже важко: варто копнути глибше, а там якісь стародавні руїни!

Я навіть скоромовку придумала: «Тут копано-перекопано, багато викопано і ще копати – не перекопати!»

ТАЄМНИЦІ КУРГАНІВ

Таких курганів у Болгарії декілька тисяч, і під кожним – цікава історія. Річ у тім, що ці кургани спорудили стародавні фракійці, коли хоронили своїх вождів і вельмож. У них знаходять багато посуду, прикрас та інших предметів, які допомагають дізнатися, як тисячі років тому жили ці люди.

ВИПАДКОВІ СКАРБИ

Троє братів копали за містом Панагюриште глину для цегли, а викопали дев'ять посудин із чистого золота!

Селянин із Рогозина копав город і відкопав тайник, у якому було 165 срібних чаш і глеків, оздоблених золотом. Найімовірніше, ця колекція належала стародавньому фракійському роду. На всіх посудинах виявили імена майстрів і місць, де вони жили. Це для істориків навіть цінніше, ніж золото та срібло.

Нещодавно бригада робочих лагодила колії, і один «натрапив» на горщик зі старовинними монетами.

Ох, і зрадив же він!

Та найбільше таким знахідкам

радіють історики й археологи, адже кожна знайдена річ може багато розповісти їм про стародавню історію цих місць.

ВЕРШНИК НА СКЕЛІ

Учені досліджують не лише археологічні знахідки, але й будь-які старовинні споруди. Це «Мадарський вершник» – скульптура, висічена на скелі неподалік від селища Мадара. Історики довго не могли зрозуміти, хто ж це: персидський цар Дарій, стародавній фракійський воїн чи сам хан Аспарух! Відповідь підказала одна маленька деталь – ноги воїна впираються у стремена, а до появи болгар стремена в цих краях не були відомі. Таким чином, якщо це і не хан Аспарух, то вже точно – болгарський воїн. В археології важливою може виявитися навіть найменша деталь!

«ЧОРНІ КОПАЧІ»

Скарби в Болгарії знаходять часто, та, на жаль, не всі знахідки потрапляють до рук учених. Багато шукачів скарбів – їх називають «чорні копачі» – свої знахідки вивозять із країни й продають багатим колекціонерам. А шкода, адже без них величезна мозаїка історії болгарської землі буде неповною!

Початкове розташування монеток

Кінцевий результат

Перемісти 3 монети таким чином, щоб перевернути трикутник вершиною вниз.

Спробуй заплющити очі й уявити, що за спиною в тебе мама й тато, за ними – бабуся й дідусі, а за ними – їхні батьки, а позаду ще і ще...

Учені вважають, що за 500 років у людини з'являється понад мільйон родичів! Усі вони – твої пращури. Це величезна сімейна історія, і твоє життя – її частина.

Кай Лу любляв свято Чуньцзе – Свято весни, або китайський Новий рік. Цього дня в дім його дідуся Джен Лу з'їжджалися всі члени їхнього великого сімейства Лу, оскільки в Китаї такий звичай: Новий рік зустрічати тільки в сімейному колі.

Кай Лу подобалося все, навіть прибирання перед святом, адже після нього дім ставав не тільки чистим, але й святковим.

Перед входом вивішували два великі червоні ліхтарі, а на двері наклеювали ієрогліфи, написані чорною тушшю на червоному папері. Такі новорічні надписи тішили не тільки членів сім'ї, але й усіх перехожих, тому що в них були записані побажання добра та успіхів у новому році. Тепер, коли Кай Лу вже навчився добре читати, він знає, чому ієрогліф, який позначає «щастя», клеять догори

низом. Просто китайською мовою слова «щастя перевернулося» звучать так само, як і «щастя прийшло», тому перевернутий ієрогліф означає «нехай щастя прийде в дім».

Дуже подобалися Кай Лу і новорічні картини «няньхуа», на яких найчастіше малювали хлопчика з рибою та лотосом. Цього року мама пояснила Кай Лу, що такий малюнок – це теж побажання: «Нехай діти й достаток завжди будуть у вашому домі».

Багато членів сім'ї Лу жили та працювали далеко, вони не встигали взяти участь у прикрашанні дому, але до святкової вечері для возз'єднання з сім'єю – «чусі» – біля новорічного мандаринового дерева збиралися всі. Дідусь розповідав Кай Лу, що в стародавньому Китаї на цю вечерю відпускали людей навіть із в'язниць, щоб вони могли провести її зі своєю сім'єю.

У цій вечері хлопчик любив усе: і смачні пельмені, і солодке печиво няньгао, й інші частування та солодощі зі святкового столу. Усі діти з нетерпін-

ням очікували, коли опівночі проб'є годинник і розпочнеться святковий салют, а потім дорослі подарують своїм дітям і внукам «хуанбао» – гроші в червоних конвертах. Для Кай Лу це завжди була найбільш очікувана частина свята!

Було ще дещо під час свята, чого хлопчик не розумів: щороку в родинному колі згадували всіх родичів до 5-7, а то й більше поколінь, розкривали історію сімейного родоводу й читали про те, хто, коли і як жив, чим займався. Зазвичай Кай Лу починав нудьгувати, злипалися очі, він починав позіхати й ображався на батька, який просив його слухати уважно. Хлопчику хотілося, щоб розповіді швидше закінчилися і почався салют.

Однак цього разу, коли надійшла татова черга читати, він раптово передав книгу Кай Лу. Хлопчик збентежився, адже він ніколи ще не читав при всіх, але відмовитися – означає виявити неповагу до старших, а цього не зробить жодна китайська дитина.

Спочатку тихо й несміливо, але потім дедалі голосніше й рішучіше він прочитав історію життя Кай Лу – його пращура, який жив 200 років тому і носив таке ж саме ім'я. Китайською мовою Кай – означає «переможець», і предок хлопчика справді досягнув великих успіхів і поваги, але потім він змінився, зв'язався з поганими людьми, вкрав довірені

йому гроші, потрапив до в'язниці й там помер.

Коли хлопчик закінчив читати, він запитав у дідуся, старшого в роду: – Для чого в книзі записувати такі сумні історії про погані вчинки? Можливо, краще писати тільки хороше, щоб ми пишалися своїми пращурами?

Джен Лу поглянув на внука, але відповів усім, хто зібрався за святковим столом: – Кожен китаєць знає: те, що він робить, буде записано в книгу його роду, яка передається з покоління в покоління. Скоїти поганий вчинок – значить кинути тінь на цілий рід. Тому ми намагаємося жити відповідно, адже це приносить нам щастя і честь усій сім'ї Лу. Твоє ім'я ще тільки з'явилося в нашій книзі, і твоя історія ще тільки починається, і лише від тебе залежатиме, якою вона буде.

Позмагайся із другом, хто швидше знайде тварину, яка не повторюється на малюнку.

Гра для 2-4 людей

СКАРБ НА ПЛЯЖІ

ПІДГОТОВКА ДО ГРИ

1. Заламінуй скотчем карточки і фігурки Вартових. Виріж їх.
2. Перемішай карточки й поклади на зображення діжки картинкою донизу.
3. Нехай кожен гравець вибере собі фігурку Вартового.

ПОЧАТОК ГРИ

1. Візьми з діжки карточки і, не перевертаючи їх, виклади на всі клітинки зі знаком питання.
2. Гравці по черзі ставлять своїх героїв на вибрані ними клітинки, після чого забирають героїв назад, разом із карточками під ними.

ХТО ЗНАЙШОВ СКАРБ? Перевіряємо свої знахідки:

1. **«Старовинна монета»** – справжній скарб! Цю знахідку залишайте собі. Така монета – історична цінність!
2. **«Сучасна монетка»** – чудова знахідка. Вона допоможе «придбати» ще один хід. Візьми нову карточку з ігрового поля. Якщо там виявився краб, то нічого не відбувається. Відклади ці карточки.
3. **«Краб»**. Щоб ухилитися від його клішень, тобі доведеться віддати одну зі своїх карток зі скарбом. Відклади її разом із карточкою краба.
4. **Решта карточок** – просто сміття. Для тебе вони не мають ніякої цінності, але берег стане чистішим! Просто відклади їх.

Перед тим як знову поставити героїв на клітинки зі знаком запитання, заповніть вільні клітинки карточками з діжки. Коли остання картка «на пляжі» буде перевірена, Вартові підраховують свої старовинні монети й вирішують, хто з них кращий скарбошукач. Звісно, той, хто зібрав найбільше старовинних монет!

На пляжі можна
засмагати,
Тут можна бігати
і грати,
Якщо ж зусилля
Докладеш –
Монети різні ти
знайдеш!

СКАРБЬ

НА ПЛЯЖІ

ЛІТОПИС ЛЮДСЬКОГО РОДУ

Усі стародавні народи намагалися зберегти пам'ять про своїх пращурів. Спочатку історію роду своїм дітям і внукам розповідали батьки, а ті переказували її своїм нащадкам. З появою писемності ці історії почали записувати. Багато літописів, залишених на дереві, глиняних табличках, камені, папірусі, пергаменті та папері, збереглися до нашого часу, «розповідаючи» про те, як жили наші предки, що вони говорили й робили.

На жаль, відтоді деякі народи зникли, а багато сімей взагалі не знає свого родоводу. Однак є Кни-

га, у якій зібрано багато родоводів не тільки окремих людей, а й усього людства! Ця Книга – Біблія. Бог Сам обрав людей, які записали та зберегли ці історії для нащадків, для тебе зокрема.

Учені дослідили біблійні родоводи й виявили цікаві факти. Прочитайте про синів Ноя: Яфета, Хама та Сима. Після потопу їхні нащадки розселилися по всій Землі. Хто ж із трьох синів твій пращур? Відповідь на це запитання знайдена! Якщо ти – африканець, то твоїм пращуром був Хам. Якщо єврей, араб або перс, то ти – нащадок Сима. Ну, а якщо ти шотландець, грузин, француз, росіянин, грек, українець чи будь-який інший уродженець Європи та Малої Азії, то твій пращур – третій син Ноя, Яфет.

За цим відкриттям одразу ж іде наступне: хоч усі ці народи походять від різних синів Ноя, але ж Сим, Хам і Яфет були рідними братами, а отже, усі їхні нащадки – родичі. Грузин і африканець, українець і єврей, росіянин і араб – усі ми родичі один одному! О, це велике відкриття!

Якщо дослідити глибше, то це відкриття тільки підтвердиться, адже більш давні біблійні літописи свідчать про те, що у всіх людей, які будь-коли жили і зараз живуть на Землі, усього двоє спільних прасщурів – Адам і Єва. Виявляється, якими б різними і несхожими ми не були, усі ми – родичі, у яких багато спільного, і в усіх нас одна спільна історія!

Знайди розкидані салютом літери, впиши їх у певні фігури і прочитай отримані слова. Розмалюй салют.

Ой, як цікаво! Таким чином, хлопчики й дівчатка з усіх Клубів Вартових Дружболандії – родичі. Це ж скільки в мене братів і сестричок? Не злічити!

Отже, якщо одна людина ображає іншу, то вона ображає свого родича. Можливо, і дуже далекого, та все-таки родича!

Якби всі про це пам'ятали, то, напевно, менше б ображали один одного і більше намагалися подружитися. Так на Землі стало б менше зла!

А раптом люди просто не знають про це? Завтра в школі потрібно розповісти про це Гені, можливо, він перестане ображати малюків. Вони ж родичі, як-не-як!

ДЕТЕКТИВНЕ РОЗСЛІДУВАННЯ

ІСТОРІЯ ТВ

Марійка із захопленням малювала на великому аркуші сімейне дерево, а Михайлик заглядав через плече і коментував: «І для чого тобі це потрібно? Ми ж і так усіх своїх родичів знаємо».

«Упевнений? – сестра загадково усміхнулася. – А ти знаєш, що під час золотої лихоманки один із наших родичів поїхав до Каліфорнії і через рік від нього перестали надходити листи?»

«Оце так! – очі в брата загорілися. – А раптом він залишився там жити, і тепер у нас є родичі в Америці? Проведемо детективне розслідування: опитаємо свідків, зберемо інформацію, знайдемо цінні докази. Можливо, ще якісь таємничі родичі знайдуться!»

ПОЧАТОК РОЗСЛІДУВАННЯ

Розслідування краще почати, як і ми, з родовідного дерева, тоді відразу видно, у кого і про кого потрібно запитувати. Після опитування на дереві з'являються нові гілочки – люди, про яких ми раніше не знали.

Прабабуся

Прадідусь

Прабабуся

Прадідусь

Бабуся

Дідусь

Тато

Брати

Я

ОГО РОДУ

ОПИТУВАННЯ СВІДКІВ

Виявилося, що найцінніше свідки – це бабуся та дідусь. Вони пам'ятають і знають більше, ніж мама і тато. Коли починають розповідати – тільки встигай записувати! До речі, найголовніше – записи. Записувати потрібно все, нічого не залишаючи на потім. Для цього краще використувати диктофон або телефон.

ЦІННІ ДОКАЗИ

Найважливіші докази – це всі документи, які зберігаються в сім'ї: старі листи, довідки, записки, фотографії та щоденники. У наших бабусь і дідусів є навіть фотографії початку минулого століття з надписами на звороті, іменем фотографа та назвою міст, у яких були зроблені ці фотографії. Нам стала в пригоді татова лупа! Тишкова мама сказала, що це дуже цінні докази, з їхньою допомогою легше шукати інформацію в архівах.

Загалом наше детективне розслідування триває, ми сподіваємося дізнатися багато цікавого про наших пращурів. Тепер тато, жартуючи, називає нас літописцями.

А ти хочеш дізнатися історію свого роду? Тоді спочатку намалюй своє родовідне дерево!

БАГАТСТВА СРІБНОГО ОЗЕРА

Уночі, особливо коли місяць повний, коли від світла місяця озеро здається залитим мерехтливим, розплавленим сріблом, стає зрозуміло, чому його назвали Сребирна. Місцева легенда говорить, що десь на дні озера схований човен, наповнений срібними монетами, тому час від часу на його берегах з'являються шукачі скарбів.

Монети вони не знаходять, але знайомляться зі справжнім багатством Сребирни – її пернатими мешканцями, адже через озеро проходить головний шлях перелітних птахів з Африки до Європи.

Для них велике, глибоке, з густим високим очеретом на берегах озеро – чудове місце для відпочинку та гніздування.

Птахів тут – сила-силенна! Тих, що проживають тут постійно, – близько 180 різних видів, а під час перельотів їхня кількість збільшується у 1,5 рази!

Ластівка-береговушка

Зимородок

На берегах у маленьких печерках проживають птахи зимородки та ластівки-береговушки.

Ремези підвішують свої гнізда-мішечки на гілках верби. Здається, наче гойдаються маленькі колиски.

Ремез

Дуже багато тут рідкісних птахів, а також тих, які на межі зникнення.

Пелікан кучерявий

З постійних мешканців озера найчисленніші – кучеряві, або, як їх ще називають, далматинські пелікани. Це найважчі у світі птахи, які літають. Їхня колонія існує на озері вже понад 100 років.

З сухого очерету та гілок в'ють гнізда коровайки. Зовні вони схожі на лелек, але мають темно-руде забарвлення і загнутий дзьоб.

Коровайка

Косар

Косар – ще один «родич» із ряду лелекоподібних. Його незвичайний дзьоб схожий на щипці для цукру.

На Сребирну злітаються майже всі чорні крячки Європи. Це мирні й довірливі пташки, які добувають корм у польоті, скльовуючи його з поверхні води. Іноді вони пірнають у воду за мальками риби, а ось по землі ходять погано, тому що в них короткі лапи.

Крячка

«Прьпррьт», «прьррьрт», «зер-зер», «зере-зере»... Здається, що це стрекоче коник-стрибунець, та насправді це виводить свої трелі річковий цвіркун. Співає він майже цілодобово, але особливо старається вечорами, вибираючись із трави на свій улюблений кущ.

Цвіркун

Високо над землею кружляє рудий шуліка, повертаючи широко розкритий хвіст. Так він керує своїм польотом, а відрізнити його від інших птахів можна за великими білими плямами всередині крила.

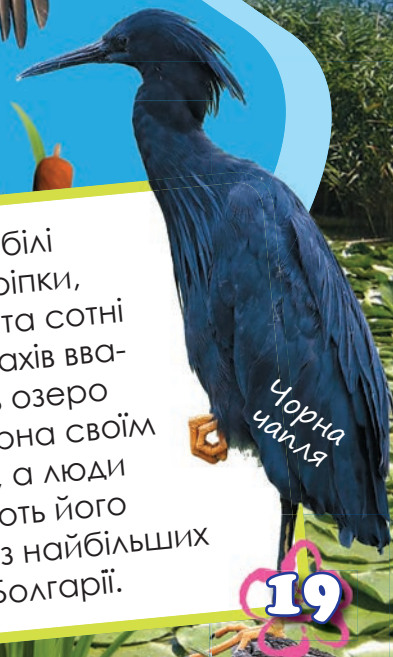
Рудий шуліка

Казарки червонової – дуже гамірні й метушливі птахи. Вони «розмовляють», навіть коли їдять, а вже під час польотів їхні гучні крики лунуть далеко навкруги.

Казарка

Чорні та білі чаплі, куріпки, фазани та сотні інших птахів вважають озеро Сребирна своїм домом, а люди називають його одним з найбільших чудес Болгарії.

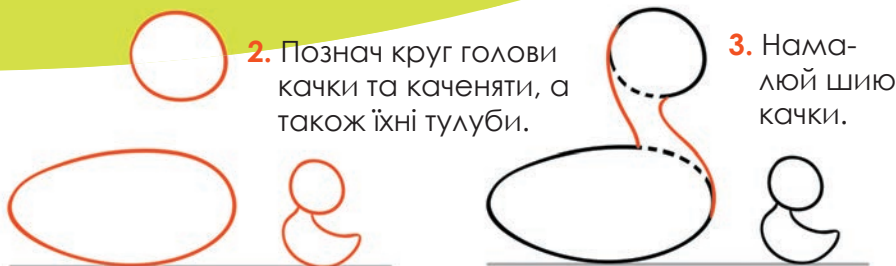

Чорна чапля

Уважно дотримуючись цієї схеми, ти зможеш намалювати качку з каченям. Не тисни сильно на олівець, щоб твій малюнок був охайним.

Малюємо КАЧЕЧОК

1. Познач олівцем тонку горизонтальну лінію. Вона допоможе тобі намалювати качку й каченя на одному рівні.

Підпливайте швидше, качки!
Це не порожні балачки.
Я прийшов, щоби не грати,
А щоб вас намалювати!

Дзьоб і лапки, пір'я, хвостик...
Потім - запрошу всіх в гості!
Що вам дати на обід:
Черв'ячків чи білий хліб?

4. Намалюй качкам верхню частину дзьоба і крильця. Великій качці домалюй хвостик.

5. Домалюй дзьоби й очі. На крилі великої качки намалюй візерунок.

Зітри зайві лінії.

6. Самі качечки готові. Залишилося домалювати їхнє середовище.

7. Намалюй озерце, а також брижі на воді.

Зверни увагу, що черевце качечок ховається у воді.

8. Намалюй очерет - і малюнок готовий! Розфарбуй його!

Спробуй намалювати ще кілька каченят або качине гніздо.

БУТЕРБРОДИ- Вітрильники

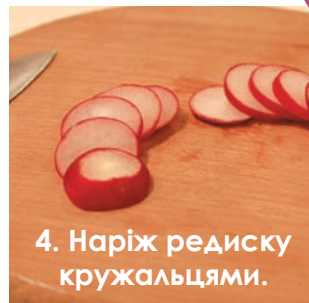
1. Бринзу натри на великій тертці. Дрібно наріж кріп. Змішай бринзу з кропом, додавши кілька ложок сметани.

2. Наріж хліб невеликими квадратами.

3. Намасти хлібні квадратики сумішшю з бринзи.

4. Наріж редиску кружальцями.

5. Виклади редиску на бутерброди.

6. Звари перепелині яйця й очисти їх.

7. Виклади на бутерброд половинку яйця.

8. За допомогою овочерізки наріж огірок тонкими пластинками.

9. Пластинку огірка нанижай «хвилькою» на шпажку.

10. Устроми шпажку з огірком крізь усі шари бутерброда, щоб він не розпався.

Тобі знадобляться:

- житній хліб;
- бринза;
- сметана;
- кріп;
- редиска;
- перепелині яйця;
- огірок;
- шпажки.

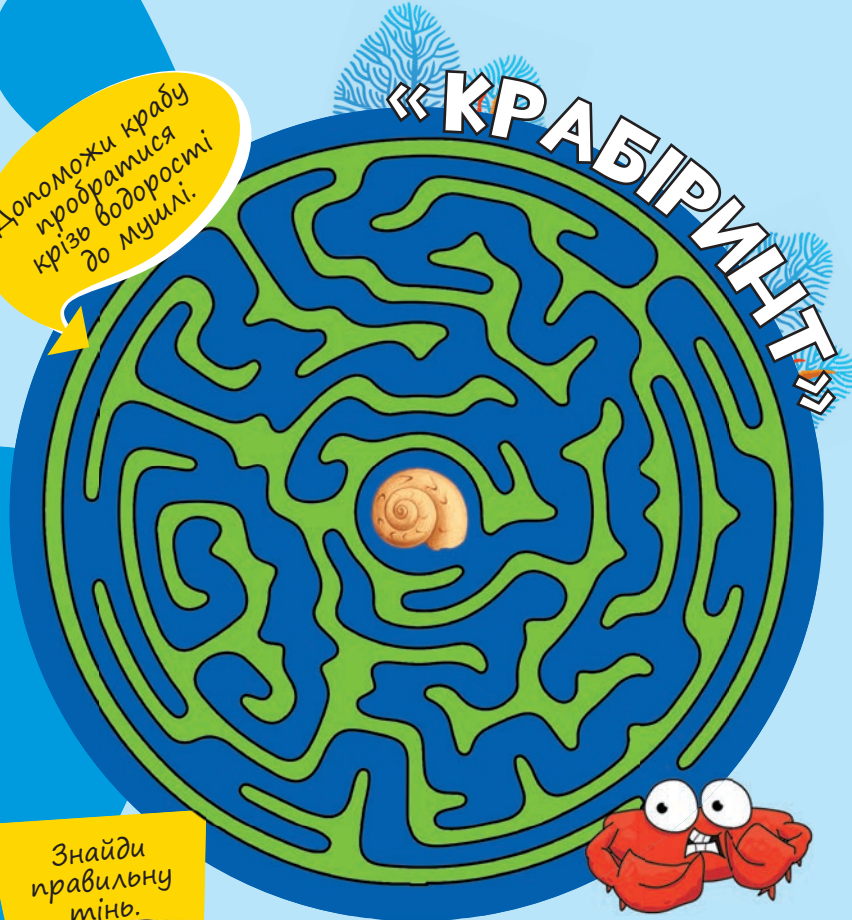
Смачного!

ЗНАЙДИ СЛОВА

Знайди всі сховані слова. Вони можуть читатися зліва направо, справа наліво, зверху вниз і знизу вгору, але не по діагоналі. Переламуватися слова можуть тільки під прямим кутом. Кожна літера може бути використана тільки один раз. Тут немає жодної зайвої літери.

Л	Я	Р	О	Д	А	З	А	А	Б
П	Ж	О	Л	И	Н	Я	С	Р	К
Р	А	С	Ь	К	А	Л	М	А	Л
А	П	Р	Д	М	У	Ш	О	Г	О
Е	Б	У	Н	Я	Р	И	К	А	Б
Р	І	З	У	Л	А	Я	Е	А	Й
Е	Е	О	К	Б	К	Х	Т	Н	Е
Г	Р	О	Р	И	К	Е	А	О	Л
І	Д	М	И	Н	О	Ц	П	В	К
В	П	О	Ч	С	О	Н	І	С	О

Допоможи крабу пробратися крізь водорості до мушлі.

Знайди правильну тінь.

ПЛЯЖ

СОНЦЕ

БЕРЕГ

ЗАСМАГА

ОКЕАН

МУШЛЯ

ВІДПОЧИНОК

ВОЛЕЙБОЛ

МОРЕ

ДРУЗІ

ПІСОК

ЯХТА

ПАРАСОЛЬКА

ОКУЛЯРИ

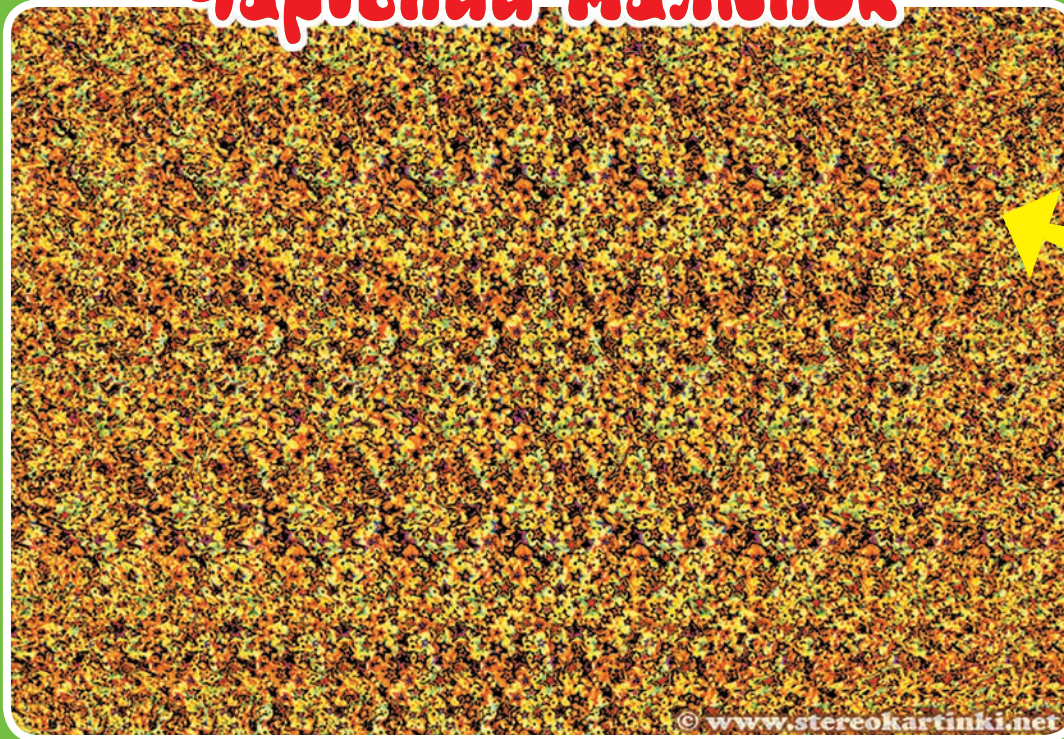
22

КРАБ

РИБКА

РОДИНА

Чарівний малюнок

Скільки коліс зазвичай має легковий автомобіль?

У наступному номері:
подорож до
Маврикію

Замовити наші журнали ви зможете, написавши листа на E-mail:
dzherelo@ukr.net, а також зателефонувавши
за номером **(044) 428-84-38**.

Якщо вам цікаво,
чим займаються наші
герої у вільний від
подорожей час, то
дивіться дитячі передачі
«Дружболандія»
на сайті:
<https://tv.hope.ua>

**Побувай
з нами там,
де ти не
був!**

**На тебе
чекають неза-
бутні приго-
ди в пошуках
головного!**

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Випусковий редактор: Марія Бадардінова
Відповідальний редактор: Людмила Поправкіна

Переклад, коректура: Інна Джердж,
Олена Мехоношина
Дизайн і верстка: Ганна Рафес
Художник: Ганна Рафес
Автор текстів: Олена Поправкіна
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 428-84-38